

De Ark Van Noach

Noach was een gelovig man. Hij had een vrouw en drie zonen, zijn zonen hadden allemaal een vrouw. Noach en zijn gezin leefden in een bijzondere tijd, een tijd waarin mensen gemeen en oneerlijk tegen elkaar waren. Op een dag kreeg Noach een vreemde opdracht van God. Hij droeg hem op een groot schip, een ark te bouwen. Met de ark zou Noach met zijn gezin en alle dieren van de wereld de zondvloed die God naar de aarde stuurde kunnen overleven. Met de zondvloed wilde God de aarde schoon spoelen van alle boosaardige mensen, leugens en slechtheid.

Noach begon met zijn zonen bomen om te zagen en te verwerken tot planken. Ze sleepten de planken naar de plek waar het schip zou worden gebouwd.

Toen ze al het benodigde hout hadden verzameld maakten ze de planken op maat met zagen en schaven. Er leek maar geen einde aan te komen.

Daarna bouwde Noach met zijn zonen het schip door de planken aan elkaar te verbinden met houten pinnen die ze met grote zware hamers.

Langzaam werd de vorm van het enorme schip zichtbaar. Mensen uit alle omstreken kwamen kijken en vonden het maar vreemd dat Noach zo ver van de zee een schip aan het bouwen was.

Ondertussen was het zachtjes gaan regenen. De wind ruiste nog rustig door de bladeren.

Terwijl het schip vorderde begon het steeds harder te regenen. De wind werd sterker en sterker.

Zoals God had beloofd kwamen daar de eerste dieren aan. Kleine dieren, grote dieren, angstige dieren, snelle dieren, langzame dieren. Dieren die vliegen, kruipen, springen, rennen en lopen.

De ark van Noach was nu bijna klaar en al tot de nok toe gevuld met alle dieren van de wereld. Hoewel de dieren zich rustig hielden liet zo af en toe een dier luidruchtig van zich horen.

Buiten was het ondertussen heel hard gaan regenen en waaien. De bliksem en de donder rolden dendierend door de bergen.

En daar was het water. Eerst een plas, daarna een meer dat hoger en hoger werd. Het water steeg zo hoog dat de ark van de grond af kwam en Noach, zijn gezin en de dieren op de golven meenam.

Ze sloten alle ramen en luiken en het enorme schip was als een speelbal tussen de golven. De woeste zee leek van het spel maar geen genoeg te kunnen krijgen.

En toen.. op eens, zonder waarschuwing, werd het stil. De regen hield op, de wind ging liggen, de zee werd kalm. Stilte..

Voorzichtig deed Noach een van de luiken open en zag niets dan water zo ver als het oog kon kijken. De reis duurde nu al zo lang, wanneer zouden ze land in zicht krijgen?

Noach stuurde een duif op weg om op zoek te gaan naar land. Dapper klapwiekend vloog de duif de

oneindige zee op. Na een paar dagen kwam het dier vermoeid terug. Het had een olijftak in de snavel. Noach wist het nu zeker: ze waren gered!

Niet snel daarna werd er in de verte een vage strook land zichtbaar. Het water zakte en het land werd duidelijker en kwam snel dichterbij. De mensen en dieren aan boord begonnen onrustig heen en weer te lopen.

Toen alle dieren en mensen veilig aan land waren verscheen er een prachtige regenboog. Een teken van God dat Noach het juiste had gedaan en het nieuwe leven kon beginnen.